

СТАХОВСЬКИЙ ЕДУАРД ОЛЕКСАНДРОВИЧ ДО 60-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ

30 червня 2016 року виповнилося 60 років від дня народження та 37 років наукової та практичної лікарської діяльності заслуженого діяча науки і техніки України, головного позаштатного спеціаліста МОЗ України зі спеціальністю «урологія», голови Спілки онкоурологів України, керівника науково-дослідного відділення пластичної та реконструктивної онкоурології Національного інституту раку, доктора медичних наук, професора Едуарда Олександровича Стаковського.

Е.О. Стаковський після закінчення Київського медичного інституту пройшов шлях від лікаря-уролога до доктора медичних наук, професора, завідувача наукового відділення.

У результаті активної наукової роботи Е.О. Стаковський вивчив патогенетичні фактори багатьох урологічних захворювань. На їх основі розробив і впровадив оригінальні, високо-ефективні методи лікування в онкоурології, урогінекології, урології та дитячій урології, які нині застосовуються в Україні.

У 1982 році Е.О. Стаковський вперше в Україні започаткував ендоскопічні оперативні втручання при доброкісній гіперплазії раку передміхурової залози, раку сечового міхура та стриктурах сечоводу, які надали можливість значно скоротити термін післяопераційного лікування хворих у стаціонарному відділенні.

У 1990 році на ІХ конгресі Європейської асоціації урологів вперше із українських вчених зробив доповідь: «Інтрауретеральна пластика – як новий метод лікування уретерогідронефрозу».

У 1993 році Е.О. Стаковський вперше в Україні та країнах колишнього Радянського Союзу провів операцію з приводу раку сечового міхура, під час якої замість видаленого ураженого органа створив артифіціальний сечовий міхур із тонкої кишki. Ця операція започаткувала новий напрям в урології для лікування хворих на рак сечового міхура. Впровадження цього методу суттєво поліпшило якість життя та сприяло відновленню працевдатності оперованого пацієнта.

Е.О. Стаковський розробив і з успіхом впроваджує на практиці оригінальні операції, які допомагають при лікуванні раку сечового міхура, раку нирки та сечоводу, уретерогідронефрозі, стриктурах сечівника та сечоводу, хворобі Пейроні, гідронефрозі, доброкісній гіперплазії передміхурової залози та ін. Він володіє сучасними хірургічними методами пластичної та реконструктивної онкоурології, ендоскопічними та лапароскопічними операціями.

Професор Е.О. Стаковський був керівником або відповідальним виконавцем 11 науково-дослідних тем, підготував 10 кандидатів наук, є автором двох монографій, понад 400 наукових праць, зареєстрував 30 патентів України.

Е.О. Стаковський має високі організаторські здібності, його ініціативи неодноразово були підтримані колегами не лише в Національному інституті раку, а й у регіонах. Він здатний об'єднувати людей навколо цікавої ідеї, а його професіоналізм та високий авторитет стали запорукою того, що серед його учнів є чимало перспективних молодих науковців і здібних лікарів-урологів.

З ініціативи Е.О. Стаковського у 2009 році було створено Спілку онкоурологів України, яку він нині очолює. За короткий термін під егідою Спілки проведені міжнародні науково-практичні конференції, у яких взяли участь провідні спеціалісти з України та зарубіжних країн.

Е.О. Стаковський бере активну участь у вітчизняних та міжнародних науково-практических конференціях. Він є дійсним членом Американської та Європейської асоціацій урологів, Міжнародної спілки урологів, Української асоціації урологів.

У 2002 році за значний особистий внесок у розвиток медичної науки та підготовку високо-кваліфікованих наукових та лікарських кадрів Е.О.Стаховський був нагороджений Почесною грамотою президії Академії медичних наук, у 2015 році – Почесною грамотою МОЗ України за вагомий особистий внесок у розвиток вітчизняної охорони здоров'я та високий професіоналізм.

Шановний Едуарде Олександровичу, бажаємо Вам міцного здоров'я, невичерпної енергії та подальших творчих успіхів на науковій та лікарській ниві.

Колектив Національного інституту раку
Спілка онкоурологів України
Редакція журналу «Урологія»

ВАЛЕНТИН ВАСИЛЬЕВИЧ СУСЛОВ К 85-ЛЕТИЮ СО ДНЯ РОЖДЕНИЯ

5-го июня 2016 г. исполнилось 85 лет со дня рождения одному из пионеров украинской анестезиологии Заслуженному деятелю науки и техники Украины профессору Валентину Васильевичу Суслову.

Валентин Васильевич, несмотря на свой возраст, продолжает активно трудиться в операционной: «Института урологии АМН Украины».

Валентин Васильевич родился в 1931 году в г. Вознесенск Николаевской области. С раннего детства рос в медицинской атмосфере семьи своего деда – земского фельдшера Николая Филипповича Суслова, который оказал большое влияние на развитие своего внука и привил ему интерес к врачеванию.

В 1951 г. Валентин Васильевич окончил с золотой медалью среднюю школу и без экзаменов поступил на лечебный факультет Одесского медицинского института им. Н.И. Пирогова. По окончании института в 1957 г. получил назначение в Донбасс (г. Макеевка). Начал свою трудовую деятельность в медсанчасти коксохимического завода в должности цехового врача.

Мечтая стать хирургом, в 1968 году Валентин Васильевич добился перевода в хирургическую клинику Донецкой областной больницы. Будучи молодым ординатором, часто проводил наркозы при абдоминальных и урологических операциях. В те годы еще не было самостоятельной профессии анестезиолога поэтому приходилось совмещать проведение наркоза с ассистенцией во время операции.

В конце 50-х годов прошлого столетия стала стремительно развиваться торакальная хирургия, которая требовала освоения интубационного наркоза. Шеф клиники профессор К.Т. Овнатанян в 1960 году посыпал Валентина Васильевича на стажировку по анестезиологии вначале в Ленинград, а затем в Москву, где уже в то время проводились операции под интубационным наркозом. С 1960 года Валентин Васильевич полностью посвящает себя новой профессии – анестезиологии. В 1965 году он переводится на должность ассистента кафедры факультетской хирургии Донецкого медицинского института. И уже в 1968 году защищает кандидатскую диссертацию на тему «Современная анестезия в оперативной урологии».

В начале 70-х годов Министерство здравоохранения Украины поставило задачу освоения трансплантации почки, в связи с чем в 1972 году Валентин Васильевич был приглашен в Киевский НИИ урологии и нефрологии, где разрабатывалась проблема пересадки почки, на должность руководителя отдела анестезиологии и интенсивной терапии.

В 1974 году Валентин Васильевич защитил докторскую диссертацию, руководителем которой был профессор А.И. Трещинский. В последующие годы Валентин Васильевич основал нефрологическое направление в анестезиологии. Он участник первой в Украине пересадки трупной почки (1974 г.) и стал ведущим специалистом-анестезиологом в этой области. В 1986 году выступал в Берлине на международном симпозиуме по трансплантологии с программным докладом на немецком языке.

Научные интересы В.В. Суслова довольно широкие: среди них на первом плане находятся функциональные изменения почек под влиянием наркоза и операционной травмы, состояние трансплантированной почки после операции, а также острая и хроническая почечная недостаточность (терминалная стадия), уросепсис, регионарная анестезия (эпидуральная и спинальная), сочетание регионарной анестезии с общей, трудная интубация трахеи, низкопоточная анестезия севофлюром, история анестезиологии.

Валентин Васильевич поддерживает профессиональные контакты с зарубежными учеными. Он является почетным членом польского и немецкого обществ анестезиологов, с 1996 по 2004 год – академик Европейской Академии анестезиологов. В 2006 году им организована первая Европейская

школа обучения анестезиологов Украины. На протяжении 22 лет возглавлял проблемную комиссию МЗ и АМН Украины «Анестезиология и интенсивная терапия». Он является экспертом ДАК Украины по анестезиологии, научным консультантом Одесского медуниверситета. Он автор более 250 публикаций, из них 12 монографий и 4 раздела в учебных пособиях. Им подготовлено 5 докторов и 15 кандидатов медицинских наук.

Валентин Васильевич занимается общественной деятельностью. Будучи почетным гражданином г. Вознесенск, вносит весомый вклад в развитие культуры города.

ГУ «Институт урологии НАМН Украины»
Ассоциация урологов Украины
Редакция журнала «Урология»